

בעניין: 1. רוני רדעי ת"ז 022246946
2. אילן בן הרוש ת"ז 024196800
ע"י ב"כ יוסי פוקס משרד עורכי דין
מרח' ביאליק 153 ר"ג, 52523
טל: 03-7512066 פקס: 03-6130956

התובעים

נ ג ד -

אגף מס הכנסה
רשות המיסים בישראל
ע"י פרקליטות מחוז תל-אביב
רח' הנרייטה סולד 1, תל-אביב
טל: 03-6970027 פקס: 03-6970291

הנתבע

מהות התביעה: תובענה ייצוגית.

העילה: אי הכרה מלאה בהוצאות רכב מסוג טנדר וזקיפת שווי שימוש ברכב מסוג זה.

סכום התביעה: 475,000,000 ש"ח (מוערך).

תובענה ייצוגית לפי חוק תובענות ייצוגיות תשס"ו - 2006

1. תובענה זו מוגשת בהתאם להוראות סעיף 5(ב)(2) לחוק תובענות הייצוגיות תשס"ו - 2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") ועל פי סעיף 11 לתוספת השנייה (שם).
2. התובעים יטענו, כי יש להגדיר את הקבוצה בשמה מוגשת התובענה הייצוגית בהתאם לסעיף 10(א) לחוק, כקבוצה הכוללת את כל הנישומים שהחזיקו רכב מסוג טנדר (חד או דאבל-קבינה, פתוח או סגור) בשנת 2005 ו/או בשנת 2006 הידוע גם בכינויו המסחרי "PICK UP" (להלן: "התקופה הרלוונטית") ואשר כללו את ההוצאות שהוציאו בגין רכב כזה בדו"ח השנתי שהגישו לנתבעת, או לחילופין הורתה הנתבעת לנכות ממשכורתם את גובה המס בגין שווי השימוש לרכב זה (להלן: "הקבוצה").

3. התובענה הייצוגית מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה וההליך הנכון להגשת תביעה להשבת הסכומים שנגבו ע"י הנתבע שלא כדין, הינו ע"י הגשת התובענה ייצוגית דנא.

התובענה בתמצית:

4. התובע 1 הינו עצמאי, אשר בבעלותו בין היתר, 2 טנדרים אשר רישומם הוא כדלקמן:

א. טנדר מסוג טויוטה שמספרו 19-003-57.

ב. טנדר מסוג מיצובישי שמספרו 50-735-63.

הרכבים הנ"ל שימשו את התובע 1 לפעילותו העסקית ומופיעים בנספחי התובענה עם פירוט מספר הק"מ שנסעו ופירוט ההוצאות שהוציא התובע 1 עבור החזקת רכבים אלו בשנים 2005 ו-2006.

העתק רישיונות הרכב מצ"ב ומסומנים בהתאמה **כנספחים א' 1-2**
דו"חות תיאום הוצאות הרכב לשנים 2005 ו-2006 מצ"ב ומסומנים בהתאמה **כנספחים ב' 1-2**

5. התובע 1 הפעיל עסק של שיפוצים בתקופה הרלוונטית והגיש דו"חות מס שנתיים כדין.

העתק הדו"ח שהוגש לשנת המס 2005 מצ"ב ומסומן **כנספח ג'**

העתק הדו"ח שהוגש לשנת המס 2006 מצ"ב ומסומן **כנספח ד'**

6. התובע 2 הינו שכיר בחברת א. ניב חברה לבניה ופיתוח בע"מ, אשר הוצמד לו בשנים 2005 ו-2006 רכב טנדר מסוג מיצובישי מאגנום שמספרו 35-834-82 וניכו משכר הברוטו שלו את המס בגין שווי השימוש ברכב זה, כפי שיפורט להלן.

העתק רישיון הרכב של התובע 2 לא צורף, שכן בין לבין נמכר הרכב והוא לא שמר בידי העתק מהרישיון.

העתק ריכוז משכורות שנתי לשנים 2005 ו-2006 מצ"ב ומסומן בהתאמה **כנספח ה' 1-2**

העתק טפסי 106 לשנים 2005 ו-2006 מצ"ב ומסומנים בהתאמה **כנספח ו' 1-2**

העתק נספח לתיאום הוצאות הרכב שהוצמד לעובד מצ"ב ומסומן בהתאמה **כנספח ז' 1-2**

7. התובענה דנא עוסקת באי הכרה מצד רשות המסים, במלוא הוצאות הרכב של התובע 1 ושל יתר חברי הקבוצה לרכבים מסוג טנדר, חד או דאבל קבינה, בשנים 2005 ו-2006 שהינם במשקל של עד 3.5 טון, וזאת ע"י הפחתת כלל ההוצאות שהוצאו על הרכב במהלך 9,900 הקילומטרים הראשונים בשנת המס הרלוונטית (עצמאיים) ו/או ע"י ניכוי המס בגין שווי השימוש ברכב ממשכורתו של התובע 2 וכן ממשכורתם של כלל העובדים במשק אשר הועמד לרשותם טנדר.

8. **סעיף 17 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) (להלן: "הפקודה")** שכותרתו **"הניכויים המותרים"** קובע למעשה, כי כל ההוצאות שיצאו כולן בייצור הכנסתו בשנת המס, ינוכו מהכנסתו החייבת של הנישום, זולת אם הניכוי הוגבל בסעי' 31 לפקודה.

9. **סעיף 31 לפקודה**, הסמיך את שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת להתקין תקנות המגבילות או לא-מתירות ניכוי הוצאות מסוימות, על אף הכלל שנקבע בסעיף 17 לפקודה.

10. מכוח סמכות זו, תוקנו **תקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות רכב) תשנ"ה-1995** (להלן: "תקנות הניכוי") והגבילו ניכוי הוצאות שעניינן **"החזקת רכב"**.

להלן סעיף 2 לתקנות בנוסחו המלא:

2. הוצאות החזקת רכב שהוצאו בייצור הכנסה שאינה הכנסת עבודה, יותרו בניכוי בשנת מס כמפורט להלן:

(1) סכום הוצאות החזקת הרכב מחולק במספר הקילומטרים השנתי ומוכפל במספר הקילומטרים השנתי העודף על 9,900 קילומטר לגבי אותו הרכב, או 25% מהוצאות החזקת הרכב, לפי הגבוה;

11. מכוח סמכות זו, נתקנו גם **תקנות מס הכנסה (שווי השימוש ברכב), תשמ"ז-1987** (להלן: "תקנות שווי השימוש") אשר קבעו, כי יש להוסיף למשכורתו של עובד, שהועמד לרשותו **"רכב"** צמוד, סכום מסוים כשווי שימוש ברכב לפי קבוצת המחיר שנקבעה לרכב, ויראו את הכנסתו החייבת במס ככוללת את שווי השימוש.

12. **סעיף 1 לתקנות שווי השימוש** אינו מגדיר בעצמו מהו "רכב" אלא מפנה להגדרתו בתקנות הניכוי, כאמור בסעיף 10 דלעיל.

13. ויודגש, כי עובד שהועמד לרשותו כלי רכב אשר לא נכלל בהגדרת סעיף זה, אין מנכים כל סכום ממשכורתו בגין אותו כלי רכב שהועמד לרשותו.

14. ועתה, נשאלת **שאלת מפתח** שהתשובה לה, הינה הבסיס לתובענה דנא, והיא:

על איזה סוג רכב חלה ההגבלה שבתקנה 2 לתקנות הניכוי, וחובת המס שבתקנות שווי השימוש?

15. כדי להשיב לשאלה זו, יש לפנות תחילה **לסעיף 1, סעיף ההגדרות שבתקנות הניכוי** כדי לבחון כיצד הוגדר **"רכב"** וכדלקמן:

"רכב" – רכב נוסעים פרטי, רכב פרטי דו-שימושי, רכב מסחרי אחוד ורכב מסחרי בלתי אחוד, כמשמעותם בתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, למעט רכב עבודה כמשמעותו בפקודת התעבורה, בין שבבעלותו של הנישום ובין שלא בבעלותו, ובלבד שמשקלו הכולל המותר פחות מ-3,500 ק"ג.

16. סעיף זה כולל בתוכו רשימה של כלי רכב שונים, אך אינו מגדיר אותם, אלא מפנה לתקנות התעבורה וקובע שהגדרתם הינה כמשמעותם בתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה")

17. כאן המקום לציין, כי בשנת תשס"ה-2005, נעשה תיקון לסעיף ההגדרות בתקנות התעבורה (קובץ תקנות 6360, מיום 9.1.05 כ"ח טבת תשס"ה) ונמחקו ההגדרות של חלק מכלי הרכב והורחבה ההגדרה של "רכב נוסעים פרטי". להלן מובא הסעיף בנוסחו היום, לרבות המחיקות:

"רכב מסחרי אחוד (Delivery van)" – (נמחקה);
 "רכב מסחרי בלתי אחוד (pick up)" – (נמחקה);
 "רכב פרטי דו שימושי (double purpose)" – (נמחקה);
 "רכב נוסעים פרטי" – רכב מנועי פרטי המיועד להסיע נוסעים אשר צוין ברישיון הרכב שלו סיווג ראשי M1;

18. למעשה, כדי לדעת האם חלה על רכב כלשהו ההגבלה של תקנות הניכוי או האם חלה חובה לנכות את שווי השימוש בו, יש לראות האם וכיצד הוגדר בתקנות התעבורה.

19. עיון בהגדרות של תקנות התעבורה שהובאו לעיל ביחס לסעיף 1 להגדרות של תקנות הניכוי, מלמד, כי ישנו סוג אחד של רכב בלבד, שנכלל בתקנות הניכוי ולא נמחק מתקנות התעבורה (בתיקון הנ"ל) והוא רכב מסוג: "רכב נוסעים פרטי".

20. ועתה יש לברר, האם רכבי הטנדר (pick up) נשוא התובענה דנא, יכולים להיכלל בהגדרת "רכב נוסעים פרטי" ע"פ תקנות התעבורה.

21. ע"פ הגדרת הסעיף בתקנות התעבורה עסקינן ב"רכב מנועי פרטי המיועד להסיע נוסעים אשר צוין ברישיון הרכב שלו סיווג ראשי M1".

22. תקנה 271א(א) לתקנות התעבורה עשתה הבחנה ברורה בין רכב מסוג M לבין רכב מסוג N וכדלקמן:

(1) רכב מסוג M – רכב מנועי בעל 4 גלגלים לפחות אשר תוכנן, נבנה ויועד להסיע נוסעים;

(2) רכב מסוג N – רכב מנועי מסחרי בעל 4 גלגלים לפחות אשר תוכנן, נבנה ומיועד להובלת טובין או רכב שצוין ברישיונו כרכב עבודה;

23. למעשה, רכבי הטנדר בהם עוסקת התובענה דנא, אינם מתוכננים ולא נבנו כרכב פרטי, הם אינם מיועדים להסיע נוסעים, הגם שחלקם, אלו שהינם "דאבל" קבינה מותרים בהסעת נוסעים אך חשוב מכל, ברישיון הרכב שלהם צוין סיווג ראשי N1 ולא, M1!

24. יודגש, כי הטנדרים נשוא התובענה דנא נכללו בעבר בתקנות התעבורה בהגדרת "רכב מסחרי בלתי אחוד pick-up" עד לתיקון הנ"ל בשנת 2005 אשר מחק את ההגדרה הזאת מהתקנות ולמעשה לא הותיר בתקנות כל הגדרה לרכבים הללו וכאמור, הם אינם עומדים בהגדרה של רכב פרטי כאמור בסעיף 22 דלעיל.

25. ברי, כי לא ניתן לגבות מס ביתר מנישום לגבי כלי רכב כלשהו, ללא עיגון מתאים בתקנות לאותו כלי רכב, אחרת יש בכך משום גביית מס שלא כדין.

26. המורם מן האמור, כי המחוקק נתן את דעתו במפורש ובאופן פרטני להגדרת כלי הרכב, לרבות קביעת אות מתאימה לכל סוג של כלי רכב, והוציא דה-פקטו את רכבי הטנדר מההגבלה שבסעיפים 2-3 לתקנות הניכוי.

27. לא זו אף זו, לא ניתן לטעון, כי מדובר בשגגה שיצאה תחת ידי המחוקק (אף שאין בכך משום טענת הגנה כנגד חובת המדינה להשיב את המס אשר שולם ביתר), שכן אם ניקח סוג אחר של רכב כמו למשל "רכב מסחרי אחוד (Delivery van)" (אשר כלל את כל המיניוואנים ורכבי הכביש-שטח) אשר נמחק אף הוא מהתקנות באותו מועד ואולם הוא נכנס תחת ההגדרה החדשה והמורחבת של "רכב נוסעים פרטי" ואכן ברישיון הרכב שלהם מצוין היום M1 ולא N1.

28. בשולי הדברים יוער, כי תהליך עדכון הגדרת כלי הרכב ברישינות הרכב על פי אותן אותיות לועזיות M,N וכו' (כאמור בתיקון לתקנות התעבורה) החל בשנת 2005 והושלם עם חידוש רישיונות כל כלי הרכב בשנת 2007 ולפיכך חלק מרישינות הרכב שיצאו בשנות המס 2005 ו-2006 היו טרם צוין האות ברישיון, ואולם אין חולק כי כל הטנדרים במדינה כבר נושאים היום את האות N1 כאמור לעיל.

29. למרות התיקון הזה שנעשה בשנת 2005, אשר הוציא את רכבי הטנדר מההגבלה שבתקנות הניכוי והתיר לנכות את מלוא הוצאות החזקת הרכב, פועלת הנתבעת בפועל ביחס לרכבים אלו, כאילו הם נכללים בהגדרת "רכב נוסעים פרטי" (M1) ואיננה מתירה לנכות את הוצאות החזקת הרכב על 9,900 הק"מ הראשונים.

30. בנוסף, חרף התיקון כאמור, מורה הנתבעת למעסיקים להוסיף למשכורתו של עובד, שהועמד לרשותו טנדר, סכום מסוים כשווי שימוש ברכב, ורואה את הכנסתו החייבת במס ככוללת את שווי השימוש כאילו הוא נכלל בהגדרת "רכב נוסעים פרטי" (M1).

31. למעשה, מאז שנת 2005 ועד ליום הזה פועלת הנתבעת בניגוד לאמור בפקודה ובתקנות וגובה מס שלא כדין, מעשרות אלפי נישומים, עצמאיים ושכירים כאחד, המחזיקים בטנדרים.
32. במעשיה ו/או מחדליה, גרמה הנתבעת נזק ממוני לתובעת ולעשרות אלפי נישומים אחרים, היינו כלל חברי הקבוצה.
33. בגביית המס שלא כדין יש משום עשיית עושר ולא במשפט ונוכח הוראות סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979, על הנתבעת להשיב לכלל חברי הקבוצה את הזכייה ו/או את שווייה.
34. לשם המחשת הנזק הישיר אשר נגרם לתובע 1 כבעל עסק, ייעשה חישוב ביחס לרכב אחד מרכבי הטנדר שלו לשנת המס 2005: טנדר מסוג טויוטה שמספרו 57-003-19 (סעי' 4(א) לבקשה) נסע בשנה זו 22,754 ק"מ וההוצאות שהוצאו בשנה זו בגין רכב זה היו 19,579 ₪.
35. לפי הוראות הנתבעת, יש לתאם 9900 ק"מ ראשונים לשנה, כך ש- 43.5% מסך ההוצאות אינן מוכרות, קרי סכום של 8519 ₪ לפי הנוסחה הבאה: $22754 \cdot 12/12 - 9900 = 56.4\%$ ולפיכך ההוצאה המוכרת לצורך הכנסת התובע הינה $19579 \cdot 0.5649 = 11,060$ ואילו ההוצאה שאיננה מוכרת הינה $8519 = 11060 - 19579$.
36. בנוסף, נגרם לתובע נזק דומה ברכב הטנדר השני שלו.
37. סך כל הנזק הממוני אשר נגרם לתובע 1 כבעל עסק בגין אי הכרה בהוצאות הטנדרים שבבעלותו בשנת 2005 הינו 23,740 ₪ בהכפלת שיעור המס בגובה 29% מגיע ל- 6884 ₪.
38. סך כל הנזק הממוני אשר נגרם לתובע 1 כבעל עסק בגין אי הכרה בהוצאות הטנדרים שבבעלותו בשנת 2006 הינו 26,854 ש"ח בהכפלת שיעור המס בגובה 29% מגיע ל- 7787 ₪.
39. סך כל הנזק הממוני הישיר שנגרם לתובע 1 כתוצאה מפעולותיה ו/או מחדליה של הנתבעת, נשוא התובענה דנא, הינו 14,671 ₪.
40. לשם המחשת הנזק הישיר אשר נגרם לתובע 2 כשכיר אשר הוצמד לו הטנדר האמור בסעיף 6 דלעיל, בגין הצורך לזקוף הטבת שווי שימוש ברכב לעובד בגין רכב צמוד, בשנת המס 2005, ייעשה החישוב כדלקמן:
41. בחודשים ינואר-פברואר 2005 שווי השימוש בטנדר עמד על 2340 ₪ לחודש ואילו בחודשים מרץ-דצמבר 2005, שווי השימוש עמד על סך של 2940 ₪ לחודש. סך כל הסכום שנוכה משכר הברוטו של העובד בגין שווי שימוש ברכב לשנה זו עמד על סך של 34,080 ₪.

42. סכום זה יש להכפיל בשיעור המס השולי של העובד בגובה 37% ולפיכך, הנזק הממוני שנגרם לתובע 2 בשנה זו הינו 12,609 ₪.
43. בשנת המס 2006 הוצמד רכב זה לעובד רק בחודשים ינואר-מאי, שכן לאחר מכן הרכב נמכר והוצמד לעובד רכב אחר אשר אינו בקטגוריה של התובענה דנא. סך כל הסכום שהתווסף לשכר הברוטו של העובד בגין שווי שימוש ברכב זה לשנה זו, עמד על סך של 15,150 ₪.
44. את הסכום הזה יש להכפיל בשיעור המס בגובה 29% היינו, הנזק הממוני שנגרם לתובע 2 בשנה זו הינו 4393 ₪.
45. סך כל הנזק הממוני הישיר שנגרם לתובע 2 כתוצאה מפעולותיה ו/או מחדליה של הנתבעת, נשוא התובענה דנא, הינו 17,002 ₪.
46. בהתאם לסעיף 21 לחוק תובענות ייצוגיות, נדרשת הנתבעת להשיב את הסכומים אשר גבתה שלא כדין ב- 24 חודשים שקדמו להגשת התובענה דנא, היינו בשנים 2005 ו- 2006 שכן על השנים הללו כבר הוגשו דו"חות המס של כלל הנישומים במדינה, למעט מקרים חריגים ביותר.
- גודל הקבוצה**
47. לשם חישוב גודל הקבוצה, יש לבדוק כמה טנדרים נעים בכבישי ישראל, הנכללים בקטגוריה הרגילה של טנדרים עד 3.5 טון (להוציא את ה"טנדרים" תוצרת ארה"ב, שהינם רכבים אימתניים שמשקלם עולה על 3.5 טון אשר החוק פטר אותם מלכתחילה מההגבלות הנ"ל), **כאשר התביעה תתייחס אך ורק לטנדרים שנמכרו ב- 15 השנים האחרונות מאז שנת 1992 ועד היום וזאת מ-2 סיבות:**
- א. בשנה זו החלו היבואנים לשווק בארץ לראשונה טנדרים גם מיצרנים יפניים כמו מיצובישי וכיוצא"ב וחלה עלייה משמעותית במספר הטנדרים שנרכשו.
- ב. סביר להניח, כי רכבים בני למעלה מ- 15 שנה, כבר הורדו בחלקם מהכביש ואחרים כבר אינם משמשים את בעליהם לצורך ייצור הכנסתם, כל שכן שאינם מוחזקים ע"י שכירים המקבלים תלוש שכר המנכה את שווי השימוש ברכב.
48. בדיקת נתוני איגוד יבואני הרכב המסתמך על דו"ח מסירות הרכב של היבואנים מעלה, כי ב-15 השנים הללו נמכרו במדינת ישראל כ- 72,800 טנדרים מכלל היבואנים וזאת במוצע של כ-4850 **טנדרים בשנה**.

העתק טבלת נתונים של מספר הטנדרים (הערכה) מצ"ב ומסומן **כנספת ח'**

49. ברי, כי לא כל בעלי הטנדרים הינם עצמאיים, או שכירים המשלמים בעד הטנדר שווי שימוש ברכב, דא עקא, רכב זה מעצם טבעו נועד לשימוש עסקי ורוב רובם של אלו המחזיקים בו משתמשים ברכב לייצור הכנסתם אך למרות כל זאת ולשם הזהירות, החישוב ייעשה על סמך הנחת יסוד מקילה ולפיה רק 50% מבעלי הטנדרים, היינו כ-36,400 נישומים, הינם עצמאיים המשתמשים ברכב זה לצורך ייצור הכנסה או שכירים המשלמים עבורו שווי שימוש ברכב.

גובה הנזק – חישוב אריתמטי פשוט

50. חברי הקבוצה מתחלקים ל-2 תת קבוצות: עצמאיים ושכירים ולפיכך התובענה דנא מוגשת ע"י שני בני אדם אשר ניזוקו כתוצאה מאותו עניין, אחד עצמאי ואחד שכיר. החישוב יעשה כך שגודל תת הקבוצות הינו זהה, כל תת קבוצה כוללת כ- 18,200 נישומים.

51. לפי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, רכב שאינו מיושן (למעט משאיות, אוטובוסים, מוניות ואופנועים) נוסע בשנה כ- 17,000 ק"מ בממוצע.

העתק דו"ח ממוצע נסיעה לרכב מטעם הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, מצ"ב ומסומן כנספח ט'.

52. דא עקא, מרבית הרכבים הללו שנכללו בדו"ח מונעים בבניין ואילו חלק מהטנדרים מונעים בסולר אשר בדרך כלל נוסעים יותר ולפיכך, יש להעמיד את מספר הקילומטרים שנוסע טנדר ממוצע בכ- 20,000 ק"מ בשנה.

53. החישוב שיובא להלן, נעשה בהתאם לדרך שבה מחשבת הנתבעת את ממוצע משכורתו של נישום במשק ואת ממוצע הוצאותיו על הרכב, כפי שעולה מ"מסמך הסכמות בין משרד האוצר ליו"ר ועדת הכספים של הכנסת בעניין שווי שימוש, ניכוי הוצאות רכב, הפחתת שיעורי מס הכנסה" מיום 12 באוגוסט 2007.

העתק המסמך מצ"ב ומסומן כנספח י'

54. יודגש, כי ההסכמות עצמן אינן רלוונטיות לתובענה דנא שכן הן נכנסו לתוקפן רק ב- 2007 ולמעשה השימוש במסמך זה הינו כלי עזר בלבד לקביעת הפרמטרים לחישוב ממוצע משכורתו של נישום במשק וממוצע הוצאותיו על הרכב.

55. הטנדרים נשוא התובענה דנא, נכללים בפועל בקבוצה 3-5 של כלי רכב כמשמעותה בפרט 2 בחלק ג' לתוספת לתקנות התעבורה ולכן ממוצע שווי השימוש החודשי ברכבים אלו ייעשה לפי קבוצה 4 (ממוצע הטנדרים) ולא לפי טבלת הנתבעת, המתייחסת לרכבים מקבוצה 2 בלבד.

56. בעמוד 2 לנספח י' ישנה טבלה שכותרתה "לוח מס' 1: רכב צמוד לעומת החזר הוצאות רכב בקבוצה 2". ניתן לראות בטבלה, כי הנתבעת מחשבת לפי שכר בסיס של 10,000 ₪ בחודש, לפי החזר הוצאות רכב של 3000 ₪ בחודש (לעצמאיים).

החישוב לעצמאיים

57. המס השולי שחב בו נישום המשתכר כ- 10,000 ₪ כשכר בסיס הינו כ-30% במוצע רב שנתו.
58. יש לחשב 3,000 ₪ עבור החזר הוצאות הרכב שלו מדי חודש ולהכפיל זאת ב- 12 חודשים המגיע לסך של **36,000 ₪ בשנה**. את הסכום הזה יש להכפיל במס השולי שלו היינו ב- 30% המגיע לסכום של **10,800 ₪ בשנה**.
59. היות והתחשיב נעשה לפי ממוצע של **20,000 ק"מ בשנה** הרי שהחלק שבו הנתבעת לא מכירה בהוצאות החזקת הרכב של הנישום (9,900 ק"מ) הינו כמחצית מההחזר השנתי המגיע לנישום מהוצאות החזקת הרכב שלו ולמעשה הנזק שנגרם לכל נישום ממעשיה של הנתבעת, עומד על סך של כ- **5400 ₪ לשנה**.
60. היות והתובענה דנא מוגשת עבור תקופה של שנתיים שבהם לא הכירה הנתבעת במלוא הוצאות החזקת הרכב של הטנדרים (2005 ו-2006) הרי שיש להכפיל את סכום הנזק שנגרם לכל נישום עצמאי ולהעמידו על סך של כ- **10,800 ₪ בשנה**.
61. את הסכום הזה יש להכפיל ב- 18,200 נישומים עצמאיים ובסך הכל הנזק הממוני שנגרם לכלל חברי הקבוצה העצמאיים עומד בקירוב על סך של כ- **196,560,000 ₪**.

החישוב לשכירים

62. המס השולי שחב בו נישום המשתכר 10,000 ₪ כשכר בסיס הינו כ-30%.
63. היות וע"פ תקנות שווי השימוש, הוצאו בעלי הטנדרים מהגדרת "רכב" הרי שהם היו צריכים להיות פטורים לחלוטין מניכוי המס בגין שווי השימוש בטנדר שהועמד לרשותם, ממשכורתם.
64. ביחס לחישוב ממוצע השווי החודשי של שימוש ברכב, יוער כי רוב הטנדרים הנכללים בתובענה דנא שייכים לקבוצה 4 למרות שהתובע 2 נזקפה לו שווי לפי קבוצה 5 הגבוהה יותר, מכל מקום, ייעשה חישוב הנזק לקבוצה כולה על בסיס שווי שימוש ברכב לקבוצה 4 אשר עמד בשנת 2005 במוצע על סך 2090 ₪ ובשנת- 2006 ע"ס 2160 ₪.
65. לגבי שנת 2005, יש לחשב 2090 ש"ח עבור זקיפת שווי השימוש ברכב מדי חודש ולהכפיל זאת ב- 12 משכורות המגיע לסך של **25,080 ₪ בשנה**. את הסכום הזה יש להכפיל במס השולי הממוצע היינו ב- 30% ולמעשה הנזק שנגרם לכל עובד ממעשיה של הנתבעת, עומד על סך של **7524 ₪ בשנה**.

66. את הסכום הזה יש להכפיל ב- 18,200 עובדים שכירים שהועמד לרשותם טנדר **בשנת 2005** ובסך הכל הנזק הממוני שנגרם לכלל חברי הקבוצה השכירים בשנה זו עומד בקירוב על סך של **136,936,800 ₪**.

67. **לגבי שנת 2006**, יש לחשב 2160 ש"ח עבור זקיפת שווי השימוש ברכב מדי חודש ולהכפיל זאת ב- 12 משכורות המגיע לסך של **25,920 ₪ בשנה**. את הסכום הזה יש להכפיל במס השולי הממוצע היינו ב- 30% ולמעשה הנזק שנגרם לכל עובד ממעשיה של הנתבעת, עומד על סך של **7776 ש"ח בשנה**.

68. את הסכום הזה יש להכפיל ב- 18,200 עובדים שכירים שהועמד לרשותם טנדר **בשנת 2006** ובסך הכל הנזק הממוני שנגרם לכלל חברי הקבוצה השכירים עומד בקירוב על סך של **141,523,200 ₪**.

69. **סך כל הנזק שנגרם לחברי הקבוצה:**

עצמאיים: 196,560,000 ₪.

שכירים: 278,460,000 ₪.

סה"כ: 475,020,000 ₪ **ובמעוגל: 475,000,000 ₪**.

סיכום:

70. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן לתובעים ולכלל חברי הקבוצה אשר הוגדרו בסעיף 2 דלעיל, את הסעדים כדלקמן:

א. לקבוע, כי אי הכרת הנתבעת **במלוא הוצאות החזקת הרכב** בשנים 2005 ו-2006 כהוצאה מוכרת לעצמאיים בעלי כלי רכב מסוג טנדר, נעשה שלא כדין.

ב. להורות לנתבעת להפסיק מכאן ואילך את פעולתה הנ"ל ולהודיע לכלל הנישומים בעלי רכבי הטנדרים, כי בדו"חות שיוגשו לשנת המס 2007 **ניתן יהיה לנכות את הוצאות החזקת הרכב במלואן**.

ג. לקבוע, כי **ניכוי המס בגין שווי השימוש ברכב, לעובדים אשר הועמד לרשותם טנדר ע"י המעביד, נעשה שלא כדין**.

ד. להורות לנתבעת להפסיק מכאן ואילך את פעולתה הנ"ל ולהודיע לכלל המעסיקים שלא לנכות את שווי השימוש ברכב מסוג טנדר ממשכורותיהם של העובדים.

ה. לחייב את הנתבעת לשלם לכל אחד מחברי הקבוצה פיצוי בגין הנזק שנגרם לו שהינו גובה סכום המס שנגבה מהם שלא כדין.

- ו. לקבוע, כי חלק מסוים שייקבע בית המשפט הנכבד מתוך שווי הסעד שיינתן או הסכום שייפסק, ישולם לכל אחד מהתובעים, **כתשלום גמול** על טרחתם בהגשת התובענה ובהוכחתה, וזאת כאמור **בסעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות**.
- ז. לקבוע את שכר טרחתו של בא כוח התובעים המייצג את התובעים בתובענה הייצוגית **בשיעור שלא יפחת מ- 15% משווי הסעד שיינתן לכלל חברי הקבוצה**.
- ח. לחייב את הנתבעת במלוא הוצאות התביעה, לרבות מלוא שכר טרחת עורכי דין כאמור.

יוסי פוקס, עו"ד

ב"כ התובעת